

Majeſtæt med en Begjæring, kommer man med en Udtalelſe, ſom det er umuligt for Hs. Majeſtæt at ſvare paa, thi Hs. Majeſtæt kan kun træde i Forhold til Rigsdagen gjennem ſine anſvarlige Raadgivere og kan ikke ſvare Andet paa denne Rigsdagens Udtalelſe, end at han, naar han faaer det Raad, ſom hans tilkommende anſvarlige Raadgivere maatte give ham, vil tage Beſtemmeſe i denne Sag. Det er ikke muligt for Hans Majeſtæt at vide, om hans tilkommende Raadgivere ville give ham det Raad at ſlutte Rigsdagens Arbejder eller fortsætte diſe, og i ſidſte Fald, om de ville raade ham til at fortsætte dem med Rigsdagen i dens nuværende Eftikkeſe eller raade ham til at oploſe enten det ene eller det andet af Thingene. Alt Slikt ligger jo ganſke hen; derom kan Hans Majeſtæt ſlet ikke udtale ſig, ſaa længe han ikke har anſvarlige Raadgivere. Jeg antager nemlig ikke, at det er Meningen at ville bede Hans Majeſtæt om at vælge ſaadanne Raadgivere, ſom ville lade Rigsdagens Samling vedblive og ſøge at faae de i denne Samling foreliggende Arbejder tilendebragte; thi ſkulde det være Meningen, vilde det have været rigtigere at udtrykke det. Jeg ſeer imidlertid ikke rettere, end at man ganſke maa billige, at det ikke er blevet Meningen; thi hvis det var Henſigten, kan jeg ikke ſee rettere, end at det vilde være en Fremtræden fra Rigsdagens Side, ſom vilde indeholde et Forſøg paa at paavirke Hans Majeſtæt i Forhold, der paa det Alleriimodſigeligſte henhøre under hans udelukkende Raadighed og Bedømmelſe. Det kan jo ganſke viſt under de nuværende Forhold være vanſkeligt nok at finde Raadgivere. Der er Forhold nok, ſom der ſkulle tages Henſyn til; men at ville forſøge paa at lægge yderligere Baand paa Hans Majeſtæt ved at ville opfordre ham til at vælge Raadgivere, der ville gaae i en beſtemt Retning med Henſyn til dette Punkt — det vilde forekomme mig at være meget urigtigt. Men, ſom ſagt, det ſtaaer heller ikke i Adreſſen; der ſtaaer ikke Andet deri end det Dniſke, at Rigsdagen maatte komme til at ſamarbejde med Hans Majeſtæt Kongens tilkommende Raadgivere; men under de nuværende Omſtændigheder ſeer

jeg ikke rettere, end at det er at rette et Dniſke til Hans Majeſtæt, ſom det er Hans Majeſtæt umuligt at beſvare. Af diſe Grunde mener jeg ikke at kunne ſtemme for den foreliggende Adreſſe, hvormeget jeg end ganſke viſt kan være enig i det Dniſkelige i, at Rigsdagen kommer til Afſlutning med de Arbejder, den har begyndt paa, og ſom ligge halvtfør-dige; men Det er det umægteligt at have et ſaadant Dniſke, et Andet er det at gjøre et ſaadant Dniſke til Gjenſtånd for en Adreſſe til Hans Majeſtæt Kongen.

J. A. Hansen: Jeg kan ikke nægte, at det meget overraſkede mig at høre de Indvendinger, der kom fra den ærede ſidſte Valer. Jeg troer, at det vil være meget let at overbeviiſe ham om, at han er gaaet ud fra en urigtig Forudſætning, men jeg beklager, at han har kunnet komme dertil, da det forekommer mig, at Adreſſen er affattet ſaa klart og ſaa tydeligt, at det ikke er let at komme til de Slutninger, ſom det ærede Medlem fremsatte. Han begyndte med at ville mene, at det var en factiſk Urigtighed, hvormed Adreſſeforlaget begyndte; men Alt det, han ſagde for at beviiſe dette, ſynes mig at tyde paa, at han ſelv har følt, at det ikke er ſaa. Det kan jo ikke nægtes, at Begyndelſen af Adreſſen er en Anførelſe af beſtemte Facta, ſom Alle vide foreligge, og ſom ikke ved nogenſomhelſt Udvikling kunne lade ſig bortforklare. Adreſſen begynder med at ſige: „Efterat Deres Majeſtæts hidtilværende Raadgivere have meent at hurde knytte deres videre Samarbejden med Rigsdagen til Betingelſer, ſom Folkethinget alt forud havde tilkjendegivet, at det ikke meente at hurde gaae ind paa“, og dette er jo fuldstændig rigtigt; thi ſaaledes ſom Forholdene vare, har Folkethinget jo gjennem ſine tidligere Afſtemninger udtalt, at det ikke meente at hurde gaae ind paa diſe Beſtemmelſer; det kan ſlet ikke nægtes, og alſaa har Thinget forud tilkjendegivet, at det ikke meente at hurde gaae ind paa de Betingelſer, ſom Ministeriet opſtillede. Naar det ærede Medlem derefter meente, at det ikke var berettiget for nogle af Forſlagsſtillernes Bedkommende at ſige, at de tidligere havde erklæret, at de ikke